

ພຣະຄຳພີດານີເອນ - ເລກທີ ຊາວເອັດ

ຕາມມາດຕະການ

Jeff Pippenger

2023-12-16

ພວກເຮົາກຳລັງພິຈາລະນາພຣະທຳເອຊາຢາ ບົດທີ ຊາວເຈັດ
ເພາະບົດນີ້ໄດ້ສ້າງບໍລິບົດສຳລັບບົດຕ່ຳໄປໃນພຣະທຳເອຊາຢາ. ບົດຕ່ຳໄປເຫຼົ່ານັ້ນຊີ້ບອກວ່າ "ຜົນປາຍລະດູ"
ແມ່ນວິທີການຕາມພຣະຄຳພີຖືກຕ້ອງ. ວິທີການນັ້ນ ເມື່ອໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ແລະນຳໃຊ້
ຈະເປັນເຜີຍຂ່າວສານແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ ຊຶ່ງຖ້າຖືກຍອມຮັບ ກໍຈະກ່ອນໃຫ້ເກີດປະສົບການທີ່ສອດຄ່ອງກັນ.

ໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001 ບົດເພງທີ່ຈະຖືກຮ້ອງແກ່ປະຊາຊົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາເກົ່າຂອງພຣະເຈົ້າ
ຜູ້ຊົງແມ່ນປະຊາຊົນ Seventh-day Adventist ກໍຄື
ພວກເຂົາກຳລັງຖືກຜ່ານພົ້ນໄປໃນຖານະເປັນປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ
ເພາະພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ນຳອອກຜົນທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງໝາຍໃຫ້ສ່ວນອະນຸ່ງຂອງພຣະອົງຜະລິດ.
ບົດເພງນັ້ນໄດ້ຖືກວາງຢູ່ເທິງຄວາມສຳພັນແຫ່ງພັນທະສັນຍາ
ອັນຖືກເປັນສັນຍາລັກໂດຍສ່ວນອະນຸ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງບຸກໄວ້
ແລະຍັງໂດຍການປະຕິເສດຫົນແຫ່ງການສະດຸດຂອງພວກເຂົາໃນປີ 1863. ພວກເຂົາໄດ້ກ້າຍເປັນ Laodicea
ໃນປີ 1856, ແລະເປັນເວລາເຈັດປີຫຼື "ເຈັດເທື່ອ" ຫຼືສອງພັນຫ້ຮ້ອຍຊາວວັນ,
ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສະແຫວງຫາທາງເຂົ້າ, ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ປິດປະຕູຕໍ່ຕົນພຣະອົງໃນປີ 1863.

ນັບແຕ່ວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001 ພວກເຂົາກຳລັງຖືກມັດເຂົ້າເປັນມັດງວ່ວງໜ້າ
ເພື່ອຈະຖືກຄາຍອອກຈາກພຣະໂອດຢ່າງສົມເຊື່ອງໃນເວລາແຫ່ງກົດໝາຍວັນອາທິດ.
ຂ່າວສານທີ່ຈະຕ້ອງຖືກຂັບຮ້ອງແກ່ Adventism ນັບແຕ່ວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001 ແມ່ນຂ່າວສານແຫ່ງ
Laodicea ຊຶ່ງເປັນຂ່າວສານແຫ່ງສ່ວນອະນຸ່ງ ທີ່ບັນຈຸຫົນສະດຸດນັ້ນໄວ້
ຊຶ່ງຈະບໍ່ຂະຍຶຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ປະຕິເສດທີ່ຈະ "ເຫັນ" ແລະ "ຊົມລົດ" ຫົນອັນປະເສດນັ້ນ. ຄຳສັນຍາແກ່ຊາວ
Laodicea ໃນຂໍ້ຄວາມຂອງ Isaiah ແມ່ນວ່າ Adventist ຄົນໃດກໍຕາມທີ່ໄວ້ອີກຍອມຮັບຄຳເຕືອນສູດທ້າຍນີ້
ຍັງມີເວລາທີ່ຈະ "ຈັບຍຶດເອົາ" "ກຳລັງ" ຂອງພຣະຄຣິດ "ເພື່ອວ່າ" ພວກເຂົາ "ຈະໄດ້ກະທຳສັນຕິກັບ" ພຣະຄຣິດ
ເພາະພຣະຄຣິດຍັງຊົງແຕ້ມພຣະໄທທີ່ຈະ "ກະທຳສັນຕິກັບ" ພວກເຂົາ.
ແຕ່ໃນເວລາແຫ່ງສຽງຮ້ອງໃນຍາມທຸ່ງຄືນ ກ່ອນໜ້າກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ໃກ້ຈະມາເຖິງນັ້ນ
ໂອກາດນັ້ນຈະສິ້ນສຸດລົງຕະຫຼອດໄປ.

ໃນຊ່ວງເວລາທີ່ລົມຕົນໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001 ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສັນຍາວ່າຈະກະທຳໃຫ້ຜູ້ທີ່
"ໃນອະດີດບໍ່ແມ່ນຊົນຊາດໜຶ່ງ", ເປັນ "ຮາກທຶງອກຂຶ້ນຈາກແຜ່ນດິນແຫ້ງ", ໃຫ້ "ຝັງຮາກ"
"ອອກດອກແລະແຕກໜູ່, ແລະເຮັດໃຫ້ພົ້ນພົບເຕັມໄປດ້ວຍຜົນ."
ສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ຮາກຂອງເຢຊູອອກດອກແລະແຕກໜູ່ຄືຜົນປາຍລະດູ,
ເພາະວ່າຮາກທີ່ຈະອອກດອກແລະແຕກໜູ່ນັ້ນ
ຕາມຄຳພະຍາກອນແລ້ວຖືກກຳນົດໄວ້ໃຫ້ເປັນທຸງໝາຍທີ່ຖືກຍົກຂຶ້ນ, ແລະທຸງໝາຍນັ້ນກໍຄືຮາກຂອງເຢຊູ.

ແລະໃນວັນນັ້ນ ຈະມີຮາກເຫງົ້າຂອງເຢຊູ ຊຶ່ງຈະຍືນເປັນທຸງໝາຍໃຫ້ແກ່ຊົນຊາດທັງຫລາຍ;
ບັນດາຄົນຕ່າງຊາດຈະສະແຫວງຫາທ່ານ; ແລະພິເສດຂອງທ່ານຈະມີສະຫງ່າຮາສີ. ເອຊາຢາ 11:10.

ຜົນປາຍໄດ້ເຮັດໃຫ້ຮາກຂອງເຢຊູເບິ່ງບາບແລະແຕກໜູ່ ລົມຕົນໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001
ແລະໃນກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາເຖິງໃນໂງ່ນ ຮາກນັ້ນຈະເຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດເຕັມໄປດ້ວຍຜົນ.

ກົດໝາຍວັນອາທິດໃນອີຊາຢາ ບົດທີຊາວເຈັດ ແມ່ນປະຫວັດສາດແບບກ້າວໜ້າ
ຊຶ່ງໄດ້ຖືກເປັນຕົວແທນໄວ້ໃນບົດທີຫຼັກຖືກບົດທີສາມໃນພຣະທຳດານເອນ.
ຜົນປາຍໄດ້ເລີ່ມຟົນລົງເບິ່ງ ເມື່ອບັນດາປະຊາຊາດໄດ້ໂກດເຄື່ອງໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001
ດ້ວຍການປ່ອຍອອກ ແລະຈາກນັ້ນການຍັບຍັງໃນທັນທີ ຂອງອົດສະລາມແຫ່ງວິບັດຄັ້ງທີສາມ.

“ການເລີ່ມຕົ້ນຂອງເວລາແຫ່ງຄວາມທຸກລຳບາກນັ້ນ, ທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ທຶນ
ບໍ່ໄດ້ໝາຍເຖິງເວລາທີ່ພົບວ່າຈະເລີ່ມຖືກເທລົງມາ
ແຕ່ໝາຍເຖິງຊ່ວງເວລາສັ້ນໆກ່ອນທີ່ມັນຈະຖືກເທລົງມາ ໃນຂະນະທີ່ພຣະຄຣິດຍັງຢູ່ໃນພຣະວິຫານ.
ໃນເວລານັ້ນ, ໃນຂະນະທີ່ພຣະລາຊະກິດແຫ່ງຄວາມລອດກຳລັງປົດລົງ,
ຄວາມທຸກລຳບາກຈະກຳລັງມາເຖິງເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະປະຊາຊາດທັງຫຼາຍຈະເກດຄວາມໂກດແຄ້ນ,
ແຕ່ຈະຖືກຍັບຍັງໄວ້ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຂັດຂວາງພະລາຊະກິດຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມ. ໃນເວລານັ້ນ
'ຜົນປາຍລະດູ' ຫຼັກການຊົງຟົນຊື່ນຈາກພຣະພັກຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ຈະມາເພື່ອປະທານລົດເດດໃຫ້ແກ່ສຽງດັງກ້ອງຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມ,
ແລະຕຽມບັນດາຜູ້ບໍລິສຸດໃຫ້ຢືນຢູ່ໃນຊ່ວງເວລາທີ່ພົບວ່າຈະປະການສຸດທ້າຍຈະຖືກເທລົງມາ.” Early
Writings, 85.

ໃນຂໍ້ຄວາມຕອນນີ້ ຊົດເຕີ້ໄວທ໌ ກຳລັງຊີ້ແຈງວ່າ ຍັງມີຊ່ວງເວລາສັ້ນໆ ໜຶ່ງ ທີ່ຄວາມລອດຍັງເປີດຢູ່
“ເວລາແຫ່ງຄວາມລຳບາກ” ທີ່ນຶ່ງກ່າວເຖິງນັ້ນ ແຕກຕ່າງຈາກເວລາແຫ່ງຄວາມລຳບາກອັນຍັງໃຫຍ່
ຊຶ່ງເລີ່ມຕົ້ນເມື່ອເວລາແຫ່ງການທົດລອງປົດລົງຢ່າງສົມບູນ. ໃນຄວາມເຊື່ອແອດເວນຕິສ
ມັນຖືກເອີ້ນຢ່າງຖືກຕ້ອງວ່າ “ເວລາແຫ່ງຄວາມລຳບາກນ້ອຍ”
ໂດຍສຳພັນກັບເວລາແຫ່ງຄວາມລຳບາກອັນຍັງໃຫຍ່ ທີ່ເລີ່ມເມື່ອມີຄຳເອນລຸກຂຶ້ນ.
“ເວລາແຫ່ງຄວາມລຳບາກນ້ອຍ” ເປັນຕົວແທນຂອງຊ່ວງເວລາທີ່ຄວາມພິນາດຂອງຊາດເລີ່ມຕົ້ນຂຶ້ນພ້ອມກັບ
ກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາໃນໄວງນີ້ ແລະດຳເນີນຕົວໄປຈົນກວ່າເວລາແຫ່ງການທົດລອງຈະປົດລົງ.

ໃນປະຫວັດສາດນັບແຕ່ວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001 ຈົນເຖິງກົດໝາຍວັນອາທິດ, ການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດຄັ້ງສຸດທ້າຍ
ແລະ ການພິພາກສາຂອງອົດເວນຕິດສະຕ໌ ຖືກສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າເກດຂຶ້ນໃນລະຫວ່າງ “ການປະພຶມ”
ຂອງຜົນປາຍ. ໄລຍະເວລານັ້ນ ເມື່ອຜົນປາຍ, ຊຶ່ງກໍ່ແມ່ນ “ການຟົນຄືນກຳລັງ” ດ້ວຍ, ເລີ່ມຕົ້ນເປັນ
“ການປະພຶມ”, ແຕ່ຄ່ອຍໆດຳເນີນໄປຈົນເຖິງການຫຼັ່ງລົງຢ່າງເຕັມບໍລິບູນໃນເວລາກົດໝາຍວັນອາທິດ.
ໃນໄລຍະເວລານັ້ນ, ຊຶ່ງເລີ່ມຕົ້ນເມື່ອອົດສະລາມຂອງພົບວ່າຄັ້ງທີສາມ ເຮັດໃຫ້ບັນດາປະຊາຊາດໂກດແຄ້ນ,
ຜົນປາຍເລີ່ມຕົກລົງ, ແລະ ບາງຄົນຮັບຮູ້ຜົນປາຍ ແລະ ຮັບເອົາມັນ, ແລະ ບາງຄົນບໍ່ຮັບຮູ້ຜົນປາຍ.
ບາງຄົນຮັບຮູ້ວ່າມີບາງສິ່ງກຳລັງເກດຂຶ້ນ, ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ເຂົ້າໃຈວ່າມັນແມ່ນຫຍັງ, ແລະ ຕັ້ງຕົນຕໍ່ຕ້ານມັນ.

“ຫຼາຍຄົນໄດ້ພາດພະລາດໃນລະດັບອັນຫຼວງຫຼາຍທີ່ຈະຮັບຜົນຕົນ.
ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທັງໝົດທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຈັດຕຽມໄວ້ໃຫ້ພວກເຂົາດັ່ງນັ້ນ.
ພວກເຂົາຄາດຫວັງວ່າສິ່ງທີ່ຂາດຈະໄດ້ຮັບການຊົດເຕີ້ໂດຍຜົນປາຍ.
ເມື່ອພຣະຄຸນອັນອຸດົມສົມບູນທີ່ສຸດຈະຖືກປະທານລົງມາ,
ພວກເຂົາຕັ້ງໃຈວ່າຈະເປີດໃຈຂອງຕົນເພື່ອຮັບມັນ. ພວກເຂົາກຳລັງເຮັດຄວາມຜິດພາດອັນນຳຢ້ານກົວ. ພຣະລາຊາກິດທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງເລີ່ມໃນຈິດໃຈມະນຸດໂດຍການປະທານແສງສະຫວ່າງແລະຄວາມຮູ້ຂອງພຣະອົງ
ຈຳເປັນຕ້ອງດຳເນີນຕົວໄປຢ່າງບໍ່ຂາດຕອນ. ທຸກຄົນຕ້ອງຕະຫຼົກເຖິງຄວາມຈຳເປັນສ່ວນຕົວຂອງຕົນເອງ.
ຫົວໃຈຕ້ອງຖືກເທອອອກຈາກມົນທົນທຸກຢ່າງ
ແລະຖືກຊຳລະໃຫ້ສະອາດເພື່ອໃຫ້ພຣະວິນຍານສະຖິດຢູ່ພາຍໃນ.
ບັນດາສາວົກໃນຍຸກຕົນໄດ້ຕຽມຕົນເອງສຳລັບການຫຼັ່ງລົງມາຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໃນວັນເດນເຕກອດ
ດ້ວຍການສາລະພາບແລະລະຖົມບາບ, ດ້ວຍການອະທິຖານຢ່າງຈິງຈັງ
ແລະດ້ວຍການຖອນຕົນເອງແດ່ພຣະເຈົ້າ. ພຣະລາຊາກິດຢ່າງດຽວກັນນີ້ ແຕ່ໃນລະດັບທີ່ຫຼວງຫຼາຍກວ່າ
ຈຳເປັນຕ້ອງຖືກເຮັດໃນເວລານີ້. ໃນເວລານັ້ນ ຜູ້ແທນຂອງມະນຸດພຽງແຕ່ຕ້ອງທູນຂໍພຣະພອນ

ແລະຄອຍຖ້າອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃຫ້ຊົງເຮັດພຣະລາຊກິດໃຫ້ສົມບູນສຳລັບເຂົາ.
ພຣະເຈົ້ານັ້ນແຫຼະເປັນຜູ້ຊົງເລີ່ມພຣະລາຊກິດ ແລະພຣະອົງຈະຊົງໃຫ້ພຣະລາຊກິດຂອງພຣະອົງສຳເລັດ
ໂດຍຊົງກະທຳໃຫ້ມະນຸດບໍລິບູນໃນພຣະເຢຊູຄຣິດ.
ແຕ່ຈະຕ້ອງບໍ່ມີການລະເລີຍພຣະຄຸນທຶກິດເປັນຕົວແທນໂດຍຜົນຕົນ.
ມີພຽງແຕ່ຜູ້ທີ່ດຳເນີນຊີວິດຕາມແສງສະຫວ່າງທຶກິດໄດ້ຮັບເທົ່ານັ້ນ ຈຶ່ງຈະໄດ້ຮັບແສງສະຫວ່າງທຶກິດຂຶ້ນ.
ຖ້າພວກເຮົາບໍ່ກ້າວໜ້າທຸກມື້ໃນການສຳແດງໃຫ້ປະຈັກເຖິງຄຸນທຳຄຣິດສະຕຽນອັນມີການເຄື່ອນໄຫວ,
ພວກເຮົາຈະບໍ່ຮູ້ຈັກການສຳແດງພຣະອົງຂອງພຣະວິນຍານບໍລິບູນໃນຜົນປາຍ.
ມັນອາດກຳລັງຕົກລົງໃສ່ຫົວໃຈທີ່ຮອບດ້ານພວກເຮົາ ແຕ່ພວກເຮົາຈະບໍ່ຈຳແນກ ຫຼືຮັບມັນ."
Testimonies to Ministers, 506, 507.

ຜົນປາຍລະດູກຳລັງຕົກລົງຢູ່ໃນຂະນະນີ້ ແລະມີຜູ້ທີ່ຮັບຮູ້ມັນ ແລະເພາະສະນັ້ນຈຶ່ງໄດ້ຮັບມັນ,
ແລະກໍມີຜູ້ທີ່ບໍ່ຮັບຮູ້ມັນ ແລະເພາະສະນັ້ນຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ຮັບມັນ. ຜົນປາຍລະດູຕ້ອງຖືກຮັບຮູ້ ຈຶ່ງຈະສາມາດຮັບໄດ້.
ຜົນປາຍລະດູບໍ່ແມ່ນພຽງແຕ່ປະສົບການຢ່າງດຽວ ແຕ່ເປັນປະສົບການທຶກິດໃຫ້ເກີດໂດຍຂ່າວສານຫນຶ່ງ,
ແຕ່ຂ່າວສານນັ້ນຈະສາມາດຮັບໄດ້ກໍຕໍ່ເມື່ອມີການນຳໃຊ້ວິທີການທຶກິດຕ້ອງໃນການສະຖາປະນາຂ່າວສານນັ້ນ.
ຫາກບໍ່ຮັບຮູ້ເຖິງວິທີການທີ່ສະຖາປະນາຂ່າວສານແຫ່ງຜົນປາຍລະດູແລ້ວ ກໍເກືອບຈະເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະເຂົ້າໃຈບໍ່
ດຽນເຊິ່ງພະຍາກອນທຶກິດເປັນຕົວແທນໄວ້ໃນການຂຶ້ນແລະການລົ້ມລົງຂອງອານາຈັກຕ່າງໆ
ດັ່ງທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນພຣະທຳດານເືອນ ແລະ ພຣະນິມິດ.

ທຸກໝາຍທຶກິດຊຶ່ງຂຶ້ນແກໂລກນັ້ນ ອີຊາຢາໄດ້ລະບຸວ່າເປັນ "ຮາກຂອງເຢຊູ", ແລະໃນບົດທີ່ຊາວເຈັດ ບັນດາຜູ້ທີ່
"ມາຈາກຢາໂຄບ" ກໍ "ຟັງຮາກ." ບັນດາຜູ້ທີ່ເປັນ "ຮາກຂອງເຢຊູ" ກໍຖືກລະບຸໄວ້ໃນທຶນນີ້ອີກວ່າເປັນ
"ອິສຣາເອນ," ແລະພວກເຂົາຄືຜູ້ທີ່ບັງບານແລະແຕກໜ່ວຍກ່ອນ, ແລ້ວຕໍ່ມາຈຶ່ງເຕັມໂລກດ້ວຍຜົນ.
ກົດໝາຍແຫ່ງທຳມະຊາດບໍ່ຂັດແຍ້ງກັບກົດໝາຍແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ,
ເພາະຜູ້ປະທານກົດອົງດຽວກັນນັ້ນເປັນຜູ້ທີ່ກິດໃຫ້ເກີດທັງທຳມະຊາດແລະຄຳພະຍາກອນ. ກ່ອນທີ່ພຶດຕິຈະໃຫ້ຜົນ
ມັນຕ້ອງອອກຈາກພາວະຢຸດນິ້ງເສຍກ່ອນ ດັ່ງທີ່ບາກິດໂດຍການແຕກໜ່ວຍ ແລະຈາກນັ້ນຈຶ່ງອອກດອກ.
ອິສຣາເອນຜ່າຍວິນຍານ ຜູ້ຊົງເປັນ "ຮາກຂອງເຢຊູ" ໄດ້ຮັບການເທລົງມາຂອງຜົນຢ່າງເປັນລຳດັບຂຶ້ນ.
ມັນເລີ່ມດ້ວຍການ "ປະພອບ" ແລະທະວີຂຶ້ນເປັນການເທລົງມາຢ່າງບໍລິບູນ
ເມື່ອໂລກເຕັມໄປດ້ວຍຜົນທຶກິດນຳສະເໜີໂດຍທຸກໝາຍນັ້ນ.

ໃນອີຊາຢາບົດທີ່ຊາວເຈັດ ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງການປະພອບຂອງຜົນນັ້ນຖືກສະແດງວ່າເກີດຂຶ້ນເມື່ອຕາອ່ອນ
"ແຕກອອກ." ເມື່ອມັນເລີ່ມ "ແຕກອອກ" ໃໝ່ໆ, ຜົນນັ້ນຖືກລະບຸວ່າຖືກເທອອກ "ຕາມຂະໜາດ."
"ຕາມຂະໜາດ, ເມື່ອມັນແຕກອອກ." ໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001
ການປະພອບຂອງຜົນຊຸດທຳຍໄດ້ເລີ່ມຖືກເທອອກ "ຕາມຂະໜາດ," ເພາະວ່າໃນເວລານັ້ນ
ເຂົ້າສາລີແລະຫຍ້າລ້າຍ, ຫຼືຜູ້ມີບັນຍາດແລະຜູ້ຢັ້ງຢືນກັນຢູ່.

"ການເທລົງມາຢ່າງຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະວິນຍານແຫ່ງພຣະເຈົ້າ
ຊຶ່ງຈະເຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດສະຫວ່າງໄສວຍສະຫງ່າຮາສີຂອງພຣະອົງ
ຈະບໍ່ມາຈົນກວ່າພວກເຮົາຈະມີປະຊາຊົນທີ່ໄດ້ຮັບແສງສະຫວ່າງ ຜູ້ຊົງຮູ້ໂດຍປະສົບການວ່າ
ການເປັນຜູ້ຮ່ວມອອກແຮງງານກັບພຣະເຈົ້ານັ້ນໝາຍຄວາມວ່າຢ່າງໃດ.
ເມື່ອໃດທີ່ພວກເຮົາມີການອຸທິດຕົນຢ່າງຄົບຖ້ວນ ຢ່າງສົມສຸດໃຈ ແກ່ການຮັບໃຊ້ພຣະຄຣິດ
ພຣະເຈົ້າຈະຊົງຮັບຮູ້ຄວາມຈິງນັ້ນໂດຍການເທພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງລົງມາໂດຍບໍ່ຈຳກັດ; ແຕ່ສິ່ງນີ້ຈະບໍ່
ເກີດຂຶ້ນຕາຍໃນໃຈທີ່ສຸດຂອງຄຣິດຕະຈັກຍັງບໍ່ແມ່ນຜູ້ຮ່ວມອອກແຮງງານກັບພຣະເຈົ້າ.
ພຣະເຈົ້າບໍ່ອາດເທພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງອອກມາໄດ້
ເມື່ອຄວາມເຫັນແກ່ຕົນແລະການປະສົງຕົນໃນຄວາມສຳລານຂອງຕົນເອງປາກົດຢ່າງແຈ້ງຊັດ;
ເມື່ອຈິດໃຈແບບໜຶ່ງຄອບງຳຢູ່ ຊຶ່ງຖ້າຖືກນຳມາເວົ້າເປັນຖ້ອຍຄຳ ກໍຈະສະແດງອອກເປັນຄຳຕອບຂອງກາ
ອິນນັນວ່າ,— 'ຂ້າພະເຈົ້າເປັນຜູ້ຝຣັກຮັກສານ້ອງຊາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າຫລື?' ຖ້າຄວາມຈິງສຳລັບເວລານີ້,

ຖ້າໝາຍສຳຄັນຕ່າງໆທຶກຳລັງໜ້າແໜ້ນເຂົ້າມາທຸກດ້ານ,
ຊຶ່ງເປັນພະຍານວ່າວາລະສຸດທ້າຍຂອງສັບພະສິ່ງທັງປວງຢູ່ໃກ້ແລ້ວ,
ຍັງບໍ່ພຽງພໍທີ່ຈະປຸກພະລັງງານທຶກລົບໄຫລຂອງຜູ້ທີ່ປະກາດຕົນວ່າຮູ້ຈັກຄວາມຈິງ,
ແລ້ວຄວາມມັດທຶກໄດ້ສັດສ່ວນກັບແສງສະຫວ່າງທີ່ເຄີຍສ່ອງສະຫວ່າງມານັ້ນ ຈະຄອບງຳຈິດວິນຍານເຫລົ່ານີ້.
ໃນວັນໃຫຍ່ແຫ່ງການຊຳລະບັນຊີຂັ້ນສຸດທ້າຍ ຈະບໍ່ມີແມ່ນແຕ່ເງົາຂອງຂໍ້ແກ້ຕົວໃດໆ
ທີ່ພວກເຂົາຈະນຳສະເໜີພຣະເຈົ້າໄດ້. ຈະບໍ່ມີເຫດຜົນໃດໃຫຍ່ກັບຂຶ້ນມາໄດ້ວ່າ
ເປັນຫຍັງພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ດຳລົງຊີວິດ ແລະດຳເນີນ
ແລະເຮັດວຽກຢູ່ໃນແສງສະຫວ່າງແຫ່ງຄວາມຈິງອັນສັກສິດຂອງພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ,
ແລະດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງສຳແດງໃຫ້ໂລກທຶກມີວິເພາະບາບໄດ້ເຫັນ ໂດຍຜ່ານຄວາມປະພຶດ, ຄວາມເຫັນອີກເຫັນໃຈ,
ແລະຄວາມຮ້ອນຮົ່ມຂອງພວກເຂົາ
ວ່າລັດອຳນາດແລະຄວາມເປັນຈິງແທ້ຂອງຂ້າພະເຈົ້າເປັນບ່ອນດຶກໂຕ້ແຍ້ງໄດ້." Review and Herald,
July 21, 1896.

ເອຊາຢາ ບົດທີຊາວເຈັດ ຊື່ໃຫ້ເຫັນປະຫວັດຂອງການເລີ່ມຕົ້ນແຫ່ງການຫຼັງພຣະພອນຂອງຜົນປາຍລະດູ,
ເມື່ອຮາກນັ້ນແຕກໜ່ວຍອອກຈາກຕົນທີ່ແຫ້ງແລ້ງ, ແລະຕໍ່ເນື່ອງໄປຈົນກວ່າແຜ່ນດິນໂລກຈະເຕັມໄປດ້ວຍຜົນ.
ບົດນີ້ລະບຸວ່າ "ໃນຂະໜາດທີ່ໃຫຍ່, ເມື່ອມັນແຕກໜ່ວຍອອກມາ, ພຣະອົງຈະຊົງໂຕ້ຖຽງກັບມັນ."
ເມື່ອຜົນປາຍລະດູກຳລັງຖືກວັດແທກເປັນ "ການປະພຶມ", ຊື່ເຕີໄວທໍ້ ກ່າວວ່າ ຜົນປາຍລະດູ
"ອາດກຳລັງຕົກລົງເທິງໃຈຂອງຜູ້ຄົນທັງຫຼາຍຮອບຂ້າງເຮົາ, ແຕ່ພວກເຮົາຈະບໍ່ສັງເກດເຫັນ ຫຼືບໍ່ໄດ້ຮັບມັນ."

ໃນການກະທຳເຊັ່ນນັ້ນ ນາງໄດ້ຊີ້ບອກເຖິງຄຣິດຕະຈັກໜຶ່ງທີ່ປະປົນກັນຢູ່ດ້ວຍຜູ້ທີ່ຮັບຮູ້
ແລະຜູ້ທີ່ບໍ່ຮັບຮູ້ການຕົກລົງມາຂອງຜົນ. ໃນຂໍ້ຄວາມກ່ອນໜ້ານັ້ນ ນາງໄດ້ຊີ້ບອກວ່າ
ເມື່ອພຣະເຈົ້າຊົງເທຜົນປາຍລະດູລົງມາຢ່າງບໍ່ຈຳກັດ
ນັ້ນເປັນເຄື່ອງໝາຍວ່າບໍ່ມີການປະປົນກັນອີກຕໍ່ໄປລະຫວ່າງພົມມະຈາລິທິສະຫຼາດ ແລະພົມມະຈາລິທິໄງ່
ໂດຍການກ່າວວ່າ, "ເມື່ອພວກເຮົາມີການອຸທິດຕົນຢ່າງຄົບຖ້ວນ ແລະດ້ວຍສຸດໃຈແກ່ການຮັບໃຊ້ພຣະຄຣິດ
ພຣະເຈົ້າຈະຊົງຮັບຮູ້ເທັດຈິງນັ້ນ ໂດຍການເທຜົນວິນຍານຂອງພຣະອົງລົງມາຢ່າງບໍ່ຈຳກັດ;
ແຕ່ສິ່ງນີ້ຈະບໍ່ເກີດຂຶ້ນໃນຂະນະທີ່ສ່ວນໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງຄຣິດຕະຈັກຍັງບໍ່ເປັນຜູ້ຮ່ວມອອກແຮງກັບພຣະເຈົ້າ."

ສ່ວນທີ່ໃຫຍ່ກວ່າຂອງຄຣິດຕະຈັກ ຫຼືຄົນສ່ວນໃຫຍ່ໃນຄຣິດຕະຈັກ ໄດ້ຖືກນຳສະເໜີໃນມັດທາຍ ບົດ 25
ວ່າເປັນພວກພົມມະຈາລິທິໄງ່ເຂົາ, ເພາະຕາມພຣະຄຳພີ "ຫຼາຍຄົນ" ໄດ້ຖືກເອີ້ນ ແຕ່ "ໜ້ອຍຄົນ" ໄດ້ຖືກເລືອກ.
ພວກສະຫຼາດ ແລະ ພວກໄງ່ເຂົາ ຖືກແຍກອອກຈາກກັນໂດຍພຣະຈັດການ ໃນວິກິດເວລາທຸ່ງຄົນ
ຊຶ່ງເກີດຂຶ້ນກ່ອນກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາໃນໂງ່ນນີ້.
ການແຍກນັ້ນກໍ່ໃຫ້ເກີດຊົນຊາດໜຶ່ງທີ່ຈະສາມາດຮັບການເທລົງຢ່າງບໍ່ລົບລຽນຂອງພຣະວິນຍານໃນຜົນປາຍ ແລະ
ກາຍເປັນ "ຊົນຊາດທີ່ເກີດໃນມັດທາຍ". ແລ້ວຮາກຂອງເຢຊູຈະຖືກຍົກຂຶ້ນເປັນທຸງສັນຍານ ແລະ
ເຕັມໂລກດ້ວຍຜົນ.

ໃນພຣະທຳອີສາຢາ ບົດທີຊາວເຈັດ ໄດ້ຊີ້ບອກວ່າ ເມື່ອຜົນຫຼັງລະດູໄດ້ເລີ່ມຖືກເທລົງ "ຕາມຂະໜາດ", ໃນວັນທີ
11 ກັນຍາ 2001, "ເຈົ້າຈະໂຕ້ຖຽງກັບມັນ." "ຕາມຂະໜາດ, ເມື່ອມັນແຕກໜ່ວຍອອກມາ,
ເຈົ້າຈະໂຕ້ຖຽງກັບມັນ." ເຫດການວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001 ໄດ້ກ້າຍເປັນປະເດັນໂຕ້ຖຽງໃນໂລກ
ແລະໃນຄຣິດຕະຈັກ ຢ່າງທັນທີ. ຈົນເຖິງທຸກວັນນີ້—ຫຼາຍກວ່າຊາວປີຕໍ່ມາ—ກໍ່ຍັງມີການໂຕ້ແຍ້ງຄັດຄ້ານການ
ກ່າວວ່າເຫດການເຫຼົ່ານັ້ນເປັນການກະທຳຂອງອິສະລາມ,
ກົງກັນຂ້າມກັບການອ້າງວ່າເປັນຮູບແບບໃດຮູບແບບໜຶ່ງຂອງແຜນສົມຄົບຄົດລະດັບໂລກ.
ການໂຕ້ຖຽງທີ່ກ່ຽວເນື່ອງກັບການມາເຖິງຂອງການປະພຶມຂອງຜົນຫຼັງລະດູໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ
2001, ແຕ່ການໂຕ້ຖຽງທີ່ດຳເນີນຢູ່ໃນໂລກນັ້ນ ບໍ່ແມ່ນ "ການໂຕ້ຖຽງ"
ທີ່ຖືກລະບຸໄວ້ໃນພຣະວາຈາພະຍາກອນຂອງພຣະເຈົ້າ.

ການໂຕ້ຖຽງນັ້ນເປັນເລື່ອງກ່ຽວກັບຄຳທຳນາຍເຊັ່ນດັ່ງຂໍ້ທີຕາມມານີ້.

“ໃນໂອກາດໜຶ່ງ ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ໃນນະຄອນນິວຢອກ
ໃນຍາມຄຳຄົນຂ້າພະເຈົ້າຖືກເອົາໃຫ້ເບິ່ງອາຄານທີ່ສົ່ງຂົນເປັນຊັ້ນໆ ມຸ່ງຂົນໄປສູ່ຟ້າສະຫວັນ.
ອາຄານເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ຖືກຮັບປະກັນວ່າທົນໄຟ,
ແລະພວກມັນຖືກກໍ່ສ້າງຂຶ້ນເພື່ອຍົກຍ້ອງເຈົ້າຂອງແລະຜູ້ກໍ່ສ້າງຂອງຕົນ. ອາຄານເຫຼົ່ານີ້ສົ່ງຂົນໄປ
ສົ່ງຂົນອີກຢ່າງບໍ່ຢຸດ, ແລະໃນນັ້ນໄດ້ນຳໃຊ້ວັດສະດຸທີ່ມີລາຄາແພງທີ່ສຸດ.
ບັນດາຜູ້ທີ່ອາຄານເຫຼົ່ານີ້ເປັນຂອງພວກເຂົາ ບໍ່ໄດ້ຖາມຕົນເອງວ່າ:
‘ພວກເຮົາຈະສາມາດຖອດພຣະສິດແດ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ດີທີ່ສຸດຢ່າງໃດ?’
ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນຄວາມນັກຄຶດຂອງພວກເຂົາ.”

“ຂ້າພະເຈົ້າຄິດວ່າ: ‘ໂອ, ຖ້າບັນດາຜູ້ທີ່ກຳລັງນຳໃຊ້ຊັບສິນຂອງຕົນເຊັ່ນນີ້
ສາມາດເຫັນແນວທາງຂອງຕົນດັ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງເຫັນໄດ້! ພວກເຂົາກຳລັງສະສົມອາຄານອັນວິຈິດງົດງາມ,
ແຕ່ໃນສາຍພຣະເນດຂອງອົງຜູ້ອົບອຸ່ນຈັກກະວານ
ການວາງແຜນແລະການຄິດຄົ້ນຂອງພວກເຂົາຊ່າງໂງ່ເຂົາພຽງໃດ.
ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ພິຈາລະນາດ້ວຍກຳລັງທັງສິ້ນແຫ່ງຈິດໃຈແລະສະຕິບັນຍາວ່າ
ພວກເຂົາຈະຖອດພຣະກຽດແດ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ແນວໃດ. ພວກເຂົາໄດ້ຫຼົງລົງສົງໄສ ຄື
ໜ້າທີ່ປະການທຳອິດຂອງມະນຸດ.”

“ເມື່ອບັນດາອາຄານອັນສູງສົ່ງເຫຼົ່ານີ້ຖືກກໍ່ສ້າງຂຶ້ນ,
ເຈົ້າຂອງທັງຫຼາຍໄດ້ຊົມຢືນດີດ້ວຍຄວາມຈອງຫຼອຍອັນມຸ່ງທະເຍີນ
ທີ່ຕົນມີຕົນໃຊ້ເພື່ອສະໜອງຄວາມໃຄ່ຂອງຕົນເອງ ແລະກະຕຸ້ນຄວາມອຶດສາຂອງເພືອນບ້ານ.
ເງິນຈຳນວນຫຼາຍທີ່ພວກເຂົາໄດ້ນຳໄປລົງທຶນເຊັ່ນນັ້ນ ໄດ້ມາໂດຍການບໍລິຫານ,
ໂດຍການກົດຂີ່ຄົນຍາກຈົນຢ່າງໂຫດຮ້າຍ. ພວກເຂົາລົມໄປວ່າ ໃນສະຫວັນນັ້ນ
ບັນຊີຂອງທຸກການທຳທຸລະກຳຖືກບັນທຶກໄວ້; ທຸກການຊື້ຂາຍອັນບໍ່ຢຸດຕິທຳ, ທຸກການກະທຳອັນຫຼອກລວງ,
ລ້ວນຖືກຈົດບັນທຶກໄວ້ທັງນັ້ນ. ເວລາກຳລັງຈະມາເຖິງ ເມື່ອໃນການຫຼອກລວງ
ແລະຄວາມອອດດີຂອງພວກເຂົາ
ມະນຸດຈະໄປເຖິງຈຸດໜຶ່ງທີ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບໍ່ຊົງອະນຸຍາດໃຫ້ພວກເຂົາຂ້າມໄປໄດ້,
ແລະພວກເຂົາຈະຮຽນຮູ້ວ່າ ຄວາມອຶດກັນຂອງ Jehovah ນັ້ນມີຂີດຈຳກັດ.”

“ພາບທີ່ຜ່ານມາຕ່ຳໜ້າຂ້າພະເຈົ້າຕ່ຳຈາກນັ້ນແມ່ນສັນຍານເຕືອນໄຟໃໝ່.
ຜູ້ຄົນໄດ້ເບິ່ງອາຄານສູງສະຫງ່າແລະທີ່ຖືກສ້າງດ້ວຍກັນໄຟໄດ້ ແລະເວົ້າວ່າ:
“ພວກມັນບອດໄຟຢ່າງສົມບູນ.” ແຕ່ອາຄານເຫຼົ່ານີ້ຖືກໄຟເຜົາຜານໄປດັ່ງກັບວ່າສ້າງດ້ວຍຢາງສະນິດ.
ວົດດັບເພີງບໍ່ອາດເຮັດສົ່ງໃດເພື່ອຢັບຢັ້ງການທຳລາຍນັ້ນໄດ້.
ພະນັກງານດັບເພີງບໍ່ສາມາດໃຊ້ງານເຄື່ອງສູບນ້ຳດັບເພີງໄດ້.” Testimonies, volume 9, 12, 13.

ຄຣິດຈັກແອັດເວນຕິດ ຫຼັງຈາກວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001 ໃນທັນທີ
ໄດ້ພະຍາຍາມປົກປັດຊັດຄວາມຕອນຕ່າງໆເຊັ່ນນີ້ວ່າຈາກໂລກ. ນີ້ຈະບໍ່ແມ່ນກ່ຽວກັບນະຄອນນິວຢອກ
ແລະບັນດາອາຄານທີ່ສົ່ງຢ່າງຫາທຶສຸດ ຊຶ່ງລົດດັບເພີງບໍ່ອາດຢຸດຍັງໄຟທີ່ລຸກລາມຕາມມາໄດ້ໄດ້ຢ່າງໃດ? ຂໍ້ຄວາມ
ຕອນໜຶ່ງເຊັ່ນນີ້ຈາກບົດຂຽນທີ່ຄຣິດຈັກແອັດເວນຕິດປະກາດຮັບຮອງວ່າເປັນບົດຂຽນຂອງສາດສະດາຍິງ
ຈະບໍ່ຖືກປະກາດອອກໄປຈາກເທິງຫຼັງຄາທັງຫຼາຍ ຫຼັງຈາກການສຳເລັດຕາມນັ້ນຢ່າງນັ້ນ ໄດ້ຢ່າງໃດ?

ການມາເຖິງຂອງການປະພຶມພອຍແຫ່ງຜົນປາຍ ຊຶ່ງເປັນເຄື່ອງໝາຍການມາເຖິງຂອງ “ການໂຕ້ວ້າທ”
ແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ ກໍ່ຊັບອີກເຖິງການກະບົດຂຶ້ນສູດທຳຍຂອງອາດເວນຕິສົມ ເພາະວ່າຢູ່ໃນບ່ອນນັ້ນເອງ ພວ
ກເຂົາໄດ້ບໍ່ຕິເສດຢ່າງສົມບູນຕໍ່ຖ້ອຍຄຳອັນແຈ່ມແຈ້ງແລະງ່າຍດາຍຂອງຜູ້ຊົງພວກເຂົາລະບຸວ່າເປັນສາດສະດາ
ພະຍາກອນຍິງແກ່ຜູ້ເຫຼືອຢູ່.

“ຊາຕານກຳລັງ... ຍັດເຂົ້າມາຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງຊຶ່ງສົງປອມ—ເພື່ອນຳໃຫ້ຫັນອອກຈາກຄວາມຈິງ.
ການຫລອກລວງສຸດທ້າຍທຶສຸດຂອງຊາຕານ
ຈະເປັນການເຮັດໃຫ້ຄຳພະຍານຂອງພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າເສຍຜົນໄປ. ‘ບ່ອນໃດບໍ່ມີນິມົດ
ປະຊາຊົນກຳລັງ’ (ສຸພາສິດ 29:18). ຊາຕານຈະກະທຳຢ່າງແບບຍິນ, ໃນວິທີທາງອັນແຕກຕ່າງກັນ
ແລະຜ່ານຕົວແທນອັນແຕກຕ່າງກັນ,
ເພື່ອສັນຄອນຄວາມໄວ້ວາງໃຈຂອງປະຊາຊົນທີ່ເຫຼືອຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າໃນຄຳພະຍານທີ່ແທ້ຈິງ.”

“ຈະມີຄວາມກຽດຊັງອັນໜຶ່ງຖືກຈຸດໃຫ້ລູກຂຶ້ນຕໍ່ຕ້ານບັນດາຄຳພະຍານ ຊຶ່ງເປັນຂອງຊາຕານ.
ການດຳເນີນງານຂອງຊາຕານຈະເປັນໄປເພື່ອສັນຄອນຄວາມເຊື່ອຂອງຄຣິດຕະຈັກທັງຫລາຍໃນເລື່ອງນີ້,
ດ້ວຍເຫດຜົນນີ້.
ຊາຕານບໍ່ສາມາດມີທາງອັນໂປ່ງແຈ້ງຫລາຍພໍເພື່ອນຳເອົາການຫລອກລວງຂອງມັນເຂົ້າມາ
ແລະຜູກມັດດວງວິນຍານໄວ້ໃນຄວາມລຸ່ມຫລົງຂອງມັນ ຖ້າຄຳເຕືອນ ການຕຳໜີ
ແລະຄຳແນະນຳຂອງພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຮັບການເຊື່ອຟັງ.” Selected Messages, book 1,
48.

ການມັດໄວ້ໃນທາງຄຳພະຍາກອນຂອງທັງເຂົ້າສາລີແລະຂ້າວລອກໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001,
ພ້ອມກັບການກະບົດຕໍ່ຕ້ານພຣະວິນຍານແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ,
ຊຶ່ງເປັນເຄື່ອງໝາຍເຖິງການສິ້ນສຸດຂອງການກະບົດອັນຄ່ອຍເປັນຄ່ອຍໄປ
ທີ່ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນຂຶ້ນຕໍ່ຕ້ານພຣະຄຳພີໃນປີ 1863.

“ພວກເຮົາໃນຖານະເປັນຊົນຊາດໜຶ່ງ ປະກາດຮັບວ່າ
ພວກເຮົາມີຄວາມຈິງລ່ວງໜ້າກວ່າບັນດາຊົນຊາດອື່ນໃດທັງໝົດເທິງໂລກ. ດັ່ງນັ້ນ
ຊີວິດແລະອຸປະໂຫລກຂອງພວກເຮົາ ຄວນສອດຄ່ອງກັນກັບຄວາມເຊື່ອເຊັ່ນນັ້ນ.
ວັນນີ້ກຳລັງຈະມາເຖິງພວກເຮົາແລ້ວ ເມື່ອຄົນຊອບທຳຈະຖືກມັດເປັນມັດງ ດັ່ງເຂົ້າອັນມີຄຳ
ເພື່ອນຳເຂົ້າໄປສູ່ຢູ່ສະຫວັນ, ໃນຂະນະທີ່ຄົນອະທຳ ດັ່ງເຊັ່ນຫຍ້າລະບາດ
ຈະຖືກຮວບຮວມໄວ້ສຳລັບໄພໃນວັນໃຫຍ່ຄັ້ງສຸດທ້າຍ. ແຕ່ເຂົ້າສາລີແລະຫຍ້າລະບາດນັ້ນ
‘ເຕີບໃຫຍ່ຮ່ວມກັນຈົນເຖິງລະດູກຽວ.’” Testimonies, volume 5, 100.

ອັດເວັນຕົກສຳຈະເມີນເສຍຂໍ້ຄວາມຕໍ່ໄປນີ້ໄດ້ຢ່າງໃດ ຊຶ່ງກ່າວຢ່າງຊັດເຈນວ່າ ເມື່ອບັນດາອາຄານເຫຼົ່ານີ້ພັ້ງລົງ
ພຣະນິມົດ 18:1–3 ຈະສຳເລັດຄົບຖ້ວນ?

“ບັດນີ້ມີຄຳເວົ້າອອກມາວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ປະກາດວ່າ ນະຄອນນິວຢອກຈະຖືກກວາດລ້າງໄປໂດຍຄືນຍັກບ? ສິ່ງນີ້ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ເຄີຍເວົ້າເລີຍ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າວ່າ
ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າມາເຖິງຕົກໃຫຍ່ງທຶກຳລັງຖືກກໍ່ສ້າງຂຶ້ນຢູ່ທຶນ, ຊັ້ນແລ້ວຊັ້ນເລົ່າ,
‘ເຫດການອັນນຳສະພັງກົວຈະເກີດຂຶ້ນສັກປານໃດ
ເມື່ອອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະລຸກຂຶ້ນເພື່ອສັນສະເຫຼືອແຜ່ນດິນໂລກຢ່າງຮ້າຍແຮງ! ແລ້ວຖອຍຄຳໃນ
ພຣະນິມົດ 18:1–3 ຈະສຳເລັດຜົນ.’
ພຣະນິມົດບົດທີສິບແປດທັງໝົດເປັນຄຳເຕືອນເຖິງສິ່ງທີ່ກຳລັງຈະມາເຖິງໂລກ.
ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຮັບແສງສະຫວ່າງເປັນພິເສດກ່ຽວກັບວ່າ ອັນໃດຈະມາເຖິງນະຄອນນິວຢອກ, ມີແຕ່ຮູ້ວ່າ
ມີຫຼັກຖານໃຫຍ່ໆທີ່ຈະຖືກໂຄ່ນລົງໂດຍການຫັນໄປແລະການພັກຄວາມແຫງລົດອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ.
ຈາກແສງສະຫວ່າງທີ່ປະທານໃຫ້ແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ຄວາມພິນາດກຳລັງຢູ່ໃນໂລກ.
ພຽງພຣະຄຳຄຳດຽວຈາກອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ພຽງການແຕະຕ້ອງຄັ້ງດຽວຈາກລົດອຳນາດອັນຊົງລົດຂອງພຣະອົງ,
ແລະໂຄງສ້າງອັນມະຫາສານເຫຼົ່ານີ້ຈະພັງທະລາຍລົງ. ເຫດການຕ່າງໆຈະເກີດຂຶ້ນ
ຊຶ່ງຄວາມນຳສະພັງກົວຂອງມັນເກີນກວ່າທີ່ພວກເຮົາຈະຄາດນຶກໄດ້.” Review and Herald, July 5,
1906.

ປະເດັນທຳພວກເຮົາກຳລັງພິຈາລະນາຢູ່ນີ້ ບໍ່ແມ່ນວ່າຂໍພຣະຄຳພີເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ສຳເລັດໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001 ຫຼື ເພາະວ່າພວກມັນໄດ້ສຳເລັດຢ່າງແນ່ນອນແລ້ວ; ແຕ່ປະເດັນທຳພວກເຮົາມັງຈະພິຈາລະນາ ຄື "ການໂຕ້ວາທ" ທີ່ຈະເລີ່ມຂຶ້ນໃນເວລານັ້ນ. ການໂຕ້ວາທນີ້ເປັນເລື່ອງວິທີການທີ່ຖືກຕ້ອງຫຼືບໍ່ຖືກຕ້ອງ.

ຄຣິດຕະຈັກແອັດເວນຕິສ ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນປະຕິເສດກົດສັບສີຂີ້ແຫ່ງການຕົຢູ່ອາໄສຄຳພະຍາກອນຂອງ William Miller ໃນປີ 1863, ແລະພວກເຂົາໄດ້ດຳເນີນໄປຈົນເຖິງຈຸດໃນບົດຈຸບັນທີ່ທ່ານບໍ່ສາມາດຊີ້ບືນສຶກສາພຣະຄຳພີ ເຫຼັ້ມໃດໜຶ່ງທີ່ຂຽນໂດຍນັກເທວະວິທະຍາແອັດເວນຕິສ

ໂດຍທີ່ບື້ນນັ້ນຈະບໍ່ຖືກຮັບຮອງຢ່າງຊ້າງໂດຍນັກເທວະວິທະຍາແຫ່ງໂປຣແຕສຕັງທິສອີມຖອຍ ແລະ Roman Catholicism. ນັບແຕ່ປີ 1863 ຫາ 2001 ແລະຈົນເຖິງທຸກມື້,

ວິທີການທີ່ຄືນຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍກົດແຫ່ງການຕົຢູ່ອາໄສຄຳພະຍາກອນຂອງ William Miller ໄດ້ຖືກວາງໄວ້ຂ້າງໆ ເພື່ອແທນທີ່ດ້ວຍວິທີການຂອງ Roman Catholicism ແລະໂປຣແຕສຕັງທິສອີມຖອຍ.

"ການໂຕ້ວາທ" ທາງຄຳພະຍາກອນ ທີ່ເລີ່ມຂຶ້ນເມື່ອ Revelation ບົດ 18, ຂໍ້ 1 ຫາ 3 ໄດ້ສຳເລັດນັ້ນ ເປັນການໂຕ້ວາທກ່ຽວກັບວິທີການທີ່ແທ້ຈິງຫຼືບໍ່.

ພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ການພິຈາລະນາ "ການໂຕ້ວາທ" ໃນບົດທຳອິດຂອງເອຊາຍາ ໃນບົດຄວາມຖັດໄປ.

"ພວກເຮົາຄວນຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງວ່າ ສິ່ງໃດເປັນອົງປະກອບຂອງຄວາມເປັນຄຣິດສະຕຽນ, ສິ່ງໃດແມ່ນຄວາມຈິງ, ສິ່ງໃດແມ່ນຄວາມເຊື່ອທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຮັບມາ, ແລະກົດເກນຂອງພຣະຄຳພີແມ່ນຫຍັງ—ກົດເກນທີ່ໄດ້ປະທານແກ່ພວກເຮົາຈາກສົດອຳນາດສູງສຸດ." The 1888 Materials, 403.